

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ตลาดหลักทรัพย์ (securities market) เป็นสถาบันทางเศรษฐกิจในระบบทุนนิยมที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นสื่อกลางการลงทุนที่ช่วยให้เกิดการไหลเวียนของเงินทุน กล่าวคือ ตลาดหลักทรัพย์จะเป็นกลไกที่สำคัญของตลาดทุนที่ระดมเงินออม (saving) จากประชาชน และเงินทุนอันสะสมไว้ (accumulated funds) ของธุรกิจให้ไหลไปลงทุนในการประกอบการต่าง ๆ ด้วยการนำเงินนั้นไปลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ อันได้แก่ หุ้นกู้ หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ พันธบัตร ทำให้เกิดการกระจายทุนไปยังธุรกิจต่าง ๆ โดยทั่วถึง ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ตลาดหลักทรัพย์ออกใหม่ (primary market or new issued market) เป็นแหล่งกลางที่มีการเสนอขายหลักทรัพย์ที่ออกใหม่แก่ประชาชนทั่วไป เมื่อธุรกิจต้องการขายทุนเพิ่ม ซึ่งนับว่าเป็นการระดมเงินออมจากประชาชนเพื่อนำไปใช้ในธุรกิจที่แท้จริง การเสนอขายหลักทรัพย์อาจกระทำได้โดยบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์นั้นโดยตรง หรืออาจจะผ่านสถาบันการเงินที่ทำหน้าที่ประกันการขายก็ได้ (underwriter) ก็ได้ หรืออาจจะเป็นการทำของธุรกิจจัดการลงทุนก็ได้ ราคาที่เสนอขายอาจสูงกว่ามูลค่าที่ตราไว้ หากมีการกำหนดไว้ในหนังสือบริคณห์สนธิ แต่กฎหมายไม่อนุญาตให้ออกหลักทรัพย์ในราคาต่ำกว่ามูลค่าที่ตราไว้

2. ตลาดซื้อขายหลักทรัพย์ (secondary market or trading market) เป็นแหล่งที่มีการติดต่อซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งเคยผ่านการซื้อขายในตลาดแรกมาแล้ว ตลาดรองนี้ไม่มีผลโดยตรงต่อการระดมเงินออมจากประชาชนแต่จะเป็นตลาดที่สนับสนุนตลาดแรก และให้ความมั่นใจแก่ผู้ซื้อในตลาดแรกว่าเขาสามารถจะขายหลักทรัพย์นั้นได้เมื่อต้องการเงินสด ซึ่งเป็นวิธีการทางอ้อมที่จะช่วยให้การระดมทุนกระทำได้ง่ายขึ้น ดังนั้นรัฐบาลจึงได้สนับสนุนให้มีการจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์ขึ้น เพื่อให้ตลาดหลักทรัพย์เป็นเครื่องมือที่ดีและมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการระดมและการจัดสรรเงินทุนในตลาดทุน

การซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์มีการขายตัวค่อนข้างรวดเร็ว ในระยะเวลาที่ผ่านมา จำนวนบริษัทจดทะเบียนได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ระดับราคาและปริมาณซื้อขายโดยเฉลี่ยได้ปรับตัวสูงขึ้นมาก โดยมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ที่เพิ่มสูงขึ้นมาก กล่าวคือ มูลค่าการซื้อขาย

หลักทรัพย์เฉลี่ยต่อวันทำการในปี 2546 เพิ่มขึ้นเป็น 18,908 ล้านบาท โดยเพิ่มจากปี 2545 ในอัตรา ร้อยละ 126 จึงทำให้มีผู้สนใจเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มจำนวนมาก

สำหรับในประเทศไทยนั้น หลักทรัพย์ในกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มเป็นกลุ่มหลักทรัพย์ หนึ่งที่นำลงทุน เนื่องจากอาหารและเครื่องดื่มมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์และสามารถ หารว้ตดูคืบได้ภายในประเทศ อีกทั้งการขนส่งและการพัฒนาการบริการก็มีส่วนช่วยทำให้การ จำหน่ายสินค้าไปยังผู้บริโภคทั้งภายในและภายนอกประเทศเป็นไปได้โดยรวดเร็วและทั่วถึงจึงเป็น หนทางหนึ่งที่ทำให้ปริมาณการบริโภคเพิ่มขึ้นตามความต้องการของจำนวนประชากรทั้งภายใน และภายในประเทศ ส่วนหลักทรัพย์กลุ่มบันเทิงและสันทนาการเป็นอีกกลุ่มหลักทรัพย์หนึ่งที่ น่าสนใจในการลงทุนและมีอัตราการเจริญเติบโตสูง เนื่องจากประชาชนยังมีความความต้องการ บริโภคด้านข้อมูลข่าวสารและการบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอย่างมากตามความทันสมัยของ เทคโนโลยีข้อมูลข่าวสาร ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายต้องการให้ประชาชนทั่วทั้งประเทศได้ รับทราบและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วถูกต้องและทันเหตุการณ์ ซึ่งนับวันจะมีความจำ เป็นต่อการดำรงชีวิตและการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก ฉะนั้นจึงน่าจะเชื่อว่าหุ้นกลุ่มอาหารและ เครื่องดื่มและกลุ่มบันเทิงและสันทนาการจะเป็นที่น่าสนใจของนักลงทุน

โดยที่หลักทรัพย์ในกลุ่มบันเทิงและสันทนาการในปี 2546 จัดเป็นกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีการ ซื้อขายเป็นลำดับที่ 8 จากกลุ่มอุตสาหกรรมที่หลักทรัพย์มีการซื้อขายสูงสุด 20 อันดับ โดยมีจำนวน หุ้นรวม 2,282,876,058 หุ้น มีปริมาณการซื้อขาย 25,116.68 ล้านบาท คิดเป็นมูลค่าการซื้อขายรวม ร้อยละ 4.28 ซึ่งจะเห็นได้ว่าหลักทรัพย์ในกลุ่มบันเทิงและสันทนาการนี้มีการซื้อขายและมูลค่าการ ซื้อขายรวมที่ค่อนข้างมากเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มหลักทรัพย์อื่น ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 กลุ่มอุตสาหกรรมที่หลักทรัพย์มีการซื้อขายสูงสุด 20 อันดับ

ลำดับที่	กลุ่มอุตสาหกรรม	ปริมาณและมูลค่าการซื้อขาย		
		จำนวนหุ้น	ล้านบาท	% ของมูลค่า การซื้อขาย รวม
1	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์	10,262,439,595	126,321.70	21.54
2	เงินทุนและหลักทรัพย์ บริษัทจดทะเบียนที่อยู่	5,051,415,118	85,257.22	14.54
3	ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน	8,151,218,628	57,918.94	9.88
4	ธนาคาร	4,832,032,683	50,732.80	8.65

ลำดับที่	กลุ่มอุตสาหกรรม	ปริมาณและมูลค่าการซื้อขาย		
		จำนวนหุ้น	ล้านบาท	% ของมูลค่า การซื้อขาย รวม
5	พลังงาน	2,354,757,217	41,671.52	7.11
6	สื่อสาร	2,481,152,395	34,204.14	5.83
7	วัสดุก่อสร้างและตกแต่ง	1,715,032,673	32,949.66	5.62
8	บันเทิงและสันทนาการ	2,282,876,058	25,116.68	4.28
9	เคมีภัณฑ์และพลาสติก	419,990,981	12,357.45	2.11
10	เครื่องใช้ไฟฟ้าและ คอมพิวเตอร์	795,516,423	10,342.03	1.76
11	พาณิชย์	506,791,806	9,901.72	1.69
12	ขนส่ง	564,031,236	9,661.95	1.65
13	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์	568,284,327	7,548.80	1.29
14	การแพทย์	179,157,814	5,200.49	0.89
15	บรรจุภัณฑ์	500,184,972	4,904.21	0.84
16	อื่น ๆ	1,354,754,002	45,583.09	0.78
17	เยื่อกระดาษและกระดาษ	179,088,242	4,254.95	0.73
18	ธุรกิจการเกษตร	588,819,127	4,118.77	0.70
19	ของใช้ในครัวเรือน	339,520,580	3,402.98	0.58
20	คลังสินค้าและไซโล	372,722,868	3,089.83	0.53

ที่มา : บริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (2546)

เนื่องจากการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ในระยะเวลาที่ผ่านมา จำนวนบริษัทจดทะเบียนได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ระดับราคาและปริมาณการซื้อขายโดยเฉลี่ยได้ปรับตัวสูงขึ้นอย่างมาก ทำให้มีผู้สนใจเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มจำนวนมากขึ้นทุกขณะ แต่ในขณะเดียวกันก็ทำให้ราคาหลักทรัพย์มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาทำให้เกิดความไม่แน่นอนขึ้นเนื่องจากการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของราคาหลักทรัพย์ ฉะนั้นก่อนที่จะลงทุนในหลักทรัพย์ นักลงทุนจึงต้องวิเคราะห์หลักทรัพย์เสียก่อนถึงผลตอบแทนและราคาที่ซื้อขายกันว่า

เหมาะสมหรือไม่เพื่อสรุปเป็นแนวคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มของราคาหลักทรัพย์นั้น ๆ ในอนาคต เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาการลงทุน ซึ่งผลตอบแทนและราคาซื้อขายกันนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ อย่าง เช่น สภาพเศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ สถานการณ์ทางการเมือง อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ฯลฯ

การซื้อขายหลักทรัพย์เพื่อสร้างผลตอบแทนให้มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น มีความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ที่ช่วยในการตัดสินใจ เพื่อลดความเสี่ยงให้น้อยที่สุด วิธีการวิเคราะห์หลักทรัพย์ที่นิยมใช้มี 2 วิธี คือ

1. การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (fundamental analysis) สามารถจำแนกออกได้หลายปัจจัย ดังนี้

การวิเคราะห์เศรษฐกิจโดยทั่วไป (economic analysis) การวิเคราะห์เศรษฐกิจเน้นการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจที่เป็นมาตลอดจนแนวโน้มของภาวะเศรษฐกิจในอนาคต ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับเศรษฐกิจโลกและนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลว่าจะมีผลกระทบต่อธุรกิจที่ออกหลักทรัพย์หรือไม่เพียงใด นอกจากนี้ การวิเคราะห์เศรษฐกิจนี้ยังรวมถึงการวิเคราะห์วัฏจักรธุรกิจและนโยบายทางเศรษฐกิจที่สำคัญของรัฐบาลด้วย เช่น นโยบายการเงิน นโยบายการคลัง เป็นต้น

การวิเคราะห์อุตสาหกรรม (industry analysis) การวิเคราะห์อุตสาหกรรมเน้นการวิเคราะห์วงจรอุตสาหกรรม (industry life cycle) สภาพการตลาดและการแข่งขันตลอดจนอนาคตของอุตสาหกรรมว่าจะมีแนวโน้มอัตราการเจริญเติบโตอย่างไร ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างด้วยกัน เช่น นโยบายของรัฐบาลที่จะให้การสนับสนุนหรือเป็นอุปสรรค โครงการสร้างการเปลี่ยนแปลงของระบบภาษีของรัฐบาล โครงสร้างของอุตสาหกรรมบางประเภท เป็นต้น

การวิเคราะห์บริษัท (company analysis) การวิเคราะห์บริษัทเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการวิเคราะห์ เน้นการวิเคราะห์ประเภทของบริษัทและประเภทของหลักทรัพย์ โดยจะวิเคราะห์ทั้งเชิงคุณภาพ (qualitative analysis) อันได้แก่ การวิเคราะห์ประสิทธิภาพการบริหารของผู้บริหาร ส่วนแบ่งการตลาดของบริษัท โครงสร้างการขายโรงงานของบริษัท เป็นต้น และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative analysis) อันได้แก่ การวิเคราะห์จากงบแสดงฐานะการเงินของธุรกิจในอดีตและปัจจุบัน เพื่อนำมาประมาณการกำไรต่อหุ้นและราคาหุ้นในอนาคตได้ เป็นต้น

การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานเป็นการวิเคราะห์หลักทรัพย์เพื่อหามูลค่าที่แท้จริง (intrinsic value) ของหุ้นนั้น โดยการคิดย้อนกลับเป็นมูลค่าปัจจุบัน (present value) ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่าหุ้นแต่ละตัว ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งจะมีมูลค่าที่แท้จริงในตัวเอง โดยมูลค่าหรือราคาที่แท้จริงนี้จะถูกกำหนดมาจากปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหุ้นตัวนั้น เช่น ความสามารถในการทำรายได้ในอนาคต (income generating capacity) และมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกิจการ หลังจาก

นั้นจึงนำมาเปรียบเทียบกับราคาที่เป็นอยู่ของหุ้นนั้นในตลาด ทำให้นักลงทุนทราบว่าควรซื้อหรือขายหลักทรัพย์ใด ในอุตสาหกรรมใด จึงจะได้ผลตอบแทนสูง และควรซื้อหลักทรัพย์นั้นในราคาใด

2. การวิเคราะห์ทางเทคนิค (technical analysis) เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมของหลักทรัพย์ โดยการหาราคาที่เหมาะสมต่อการซื้อหรือสัญญาณซื้อ (buy signal) และการหาราคาที่น่าขายหรือสัญญาณขาย (sell signal) คือ การหาช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุดในการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ทั้งในระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว ทำให้ทราบว่าราคาหลักทรัพย์นั้น ๆ under valued หรือ over valued เพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจในการลงทุน โดยมุ่งหวังการกำไรจากการซื้อขายหุ้น

การวิเคราะห์ทางเทคนิคอยู่ภายใต้ข้อสมมติฐานดังต่อไปนี้

1. ราคาหลักทรัพย์สะท้อนถึงทุกสิ่งทุกอย่างในตลาด ปัจจัยต่าง ๆ ในตลาดจะส่งอิทธิพลต่อระดับราคาในปัจจุบันโดยผ่านปริมาณและชีพพลาย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ราคาตลาดถูกกำหนดโดยปริมาณและชีพพลาย ข้อสมมติฐานข้อนี้สามารถขยายความต่อไปได้ว่า ปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้ราคาตลาดของหลักทรัพย์สูงขึ้นหรือต่ำลงไม่ว่าจะเป็นปัจจัยที่มีเหตุผลหรือปัจจัยที่ไม่มีเหตุผลต่างสะท้อนอยู่ในระดับราคาตลาดในปัจจุบันเรียบร้อยแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องวิเคราะห์ถึงเหตุที่ทำให้เกิดราคาปัจจุบัน

2. ราคาเคลื่อนไหวเป็นแนวโน้ม หากไม่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงเล็ก ๆ น้อย ๆ ของราคาหลักทรัพย์แล้ว นักวิเคราะห์เทคนิคเชื่อว่าราคาหลักทรัพย์เคลื่อนไหวเป็นทิศทางที่ต่อเนื่อง จนกว่าจะมีปัจจัยมาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในปริมาณและชีพพลาย ราคาจึงเปลี่ยนทิศทาง

3. ประวัติศาสตร์ย่อมซ้ำรอยเดิม นักวิเคราะห์ทางเทคนิคเชื่อว่ารูปแบบราคาหลักทรัพย์ที่เคยเกิดขึ้นย่อมเกิดขึ้นอีก เพราะผู้ลงทุนจะสนองตอบต่อรูปแบบของราคาอย่างเช่นที่เคยเกิด เช่นเมื่อราคาหลักทรัพย์หนึ่งเคยสูงถึงระดับหนึ่งแล้วตกลงมาเมื่อราคาหลักทรัพย์ถึงหลักดังกล่าวอีกครั้งผู้ลงทุนจึงสั่งขายหลักทรัพย์ การสนองตอบของผู้ลงทุนเช่นนี้จึงทำให้ราคาหลักทรัพย์ตกลงมาเช่นเดียวกันกับในอดีต

การวิเคราะห์ทางด้านพื้นฐานเพียงประการเดียวนั้นอาจทำให้นักลงทุนอาจจะพลาดโอกาสทำกำไรเป็นอย่างมาก หรืออาจทำให้นักลงทุนขาดทุนได้ ถ้านักลงทุนหาจังหวะในการซื้อหุ้นไม่ถูกต้องหรือมิฉะนั้นก็อาจทำให้นักลงทุนสูญเสียโอกาสในการทำกำไรได้ ส่วนการวิเคราะห์ทางเทคนิคจะช่วยให้นักลงทุนเป็นอย่างมากในการหาจังหวะที่ซื้อหรือจังหวะที่จะขายหุ้นให้ดีขึ้น ทั้งนี้เพราะว่านักลงทุนต้องเข้าใจปัจจัยในตลาดหุ้นนั้นนอกจากปัจจัยพื้นฐานแล้วยังมีปัจจัยทางด้านจิตวิทยาอีกด้วย เพราะว่าเรื่องการซื้อขายหุ้นบางครั้งความเชื่อหรือการคาดคะเนก็มีส่วนสำคัญใน

การกำหนดราคาหุ้น ปริมาณซื้อ และปริมาณขายซึ่งมีผลมาจากจิตวิทยาเป็นสำคัญ (ทรงศักดิ์ ศรีบุญจิตต์, 2535 : 1)

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อนำเอาหลักการวิเคราะห์ทางเทคนิคมาใช้ในการทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือวิเคราะห์ทางเทคนิคว่าสามารถพยากรณ์จังหวะในการส่งสัญญาณการขึ้นลงของราคาหลักทรัพย์ กลุ่มอาหารและเครื่องดื่มและกลุ่มบันเทิงและสันทนาการ
2. เพื่อนำผลการทดสอบประสิทธิภาพนี้มาช่วยในการตัดสินใจเลือกเครื่องมือวิเคราะห์ทางเทคนิคให้เหมาะสมต่อการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มอาหารและเครื่องดื่มและกลุ่มบันเทิงและสันทนาการ

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบว่ากรวิเคราะห์ราคาหลักทรัพย์ในทางเทคนิคประเภทใด มีประสิทธิภาพในการคาดคะเนการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์กลุ่มอาหารและเครื่องดื่มและกลุ่มบันเทิงและสันทนาการ ได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่นักลงทุนในการเลือกใช้เครื่องมือตัวการวิเคราะห์ทางเทคนิคใด ๆ ในการตัดสินใจซื้อหลักทรัพย์ในกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มและกลุ่มบันเทิงและสันทนาการ

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

กลุ่มข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ได้แก่หลักทรัพย์ในกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มและกลุ่มบันเทิงและสันทนาการ ซึ่งจะประกอบด้วยหลักทรัพย์ทั้งหมด 25 หลักทรัพย์ ได้แก่

กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม (Foods & Beverages) จำนวน 15 หลักทรัพย์

1. อกริเพียว โฮลดีงส์ (APURE)
2. ไดโดมอน กรุ๊ป (DAIDO)
3. ฟู้ดแอนด์ดริงส์ (F&D)
4. หาดทิพย์ (HTC)
5. มาลีสามพราน (MALEE)
6. เดอะ ไมเนอร์ ฟู้ด กรุ๊ป (MFG)
7. เพรสซิเดนทรีไรซ์โปรดักส์ (PR)

8. เอส แอนด์ พี ซินดิเคท (S&P)
9. อาหารสยาม (SFP)
10. เสริมสุข (SSC)
11. ทropicool แคนนิง (TC)
12. ไทยเพรซิเดนทึฟูลส์ (TF)
13. สับประดไทย (TIPCO)
14. ไทยยูเนี่ยน โฟรเซ่นส์ โปรดักส์ (TUF)
15. น้ำมันพืชไทย (TVO)

กลุ่มบันเทิงและสันทนาการ (Entertainment & Recreations) จำนวน 10 หลักทรัพย์

1. บีอีซี เวิลด์ (BEC)
2. ซีวีดี เอ็นเตอร์เทนเมนท์ (CVD)
3. ดิจิตอล ออเน้า อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล (DOI)
4. จีเอ็มเอ็ม มีเดีย (GMMM)
5. จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ (GRAMMY)
6. ไอทีวี (ITV)
7. เมเจอร์ ซินีเพล็กซ์ กรุ๊ป (MAJOR)
8. ซาฟารีเวิลด์ (SAFARI)
9. ทราฟฟิกรันเนอร์ โฮลดิ้งส์ (TRAF)
10. ยูไนเต็ด บรอดคาสติ้ง (UBC)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved